

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

BLIJ MET EEN EI

Een klucht in twee bedrijven

1880

door

Joachim van Ransbeeck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2019
Nr.3497

PERSONAGES

(4 dames – 4 heren)

KOEN DE HAENE & KARIN JACOBS :

Een koppel dat al een aantal jaren getrouwd is. Hun huwelijk is niet meer zoals in het begin. Ze gaan allebei niet graag op bezoek bij hun schoonfamilie. Koen heeft grote geheimen voor zijn Karin. Karin wil graag wat meer actie in haar leven.

RIK VERBRUGGEN :

De buurman van Koen en Karin. Een goede ziel, die altijd goed wil doen voor andere mensen. Zonder het te beseffen wordt hij meegesleurd in de problemen van Koen.

MARIETTE VAN PRAET :

De overbuurvrouw. Ze is op pensioen en heeft niets te doen. Ze heeft alles wel gezien en komt zich overal mee bemoeien. Daardoor verzeilt ze ook mee in het web van leugens en problemen. Als ze geld kan verdienen is ze er als de kippen bij.

JAN PACKMANS :

De nieuwe wijkagent. Hij komt zich voorstellen om zo de mensen van zijn wijk beter te leren kennen. Mariëtte, de buurvrouw, heeft een boontje voor hem. Jan zou geen slecht broeder zijn geweest. Jan Packmans is eigenlijk Olivier Boey. Hij heeft zich uitgegeven als agent om zo het vertrouwen te winnen van de andere mensen. Hierdoor kan hij bij iedereen langsgaan om zo zijn tegenstanders te leren kennen.

JANA-BARBARA :

De minnares van Koen. Een knappe, rondborstige verschijning. Ze hebben elkaar heel toevallig ontmoet in de stad. Jana-Barbara is letterlijk voor de voeten van Koen gevallen. Het was liefde op het eerste gezicht. Jana-Barbara is geen groot licht, een dom blondje. Ze heeft de uitstraling van Marilyn Monroe.

JB, JOERI BOEY :

Een figuur uit de onderwereld die bij het huis van Koen speciale eieren heeft achtergelaten. Hij moet dit pakje kost wat kost terug in handen krijgen voor zijn broer of vader OB ten tonele verschijnt.

VANESSA :

Op het eerste zicht een seut, maar is ze dat wel? Koen heeft Vanessa leren kennen tijdens een controle in het ziekenhuis. Ze werkt daar als verpleegster. Koen heeft het voor Vanessa opgenomen toen een dokter haar belachelijk heeft gemaakt. Vanessa is daardoor hopeloos verliefd op Koen. Dit is wel niet wederzijds.

OB, OLIVIER BOEY :

De broer of vader van JB en maffiabaas. Hij wil kost wat kost zijn diamanten terug. Maar zoals elke maffiabaas heeft hij ook een hart, een klein hart. Wat niemand weet is dat de agent eigenlijk OB is. Dit komen we pas op het einde van het stuk te weten.

Jan Packmans en Olivier Boey zijn één en dezelfde persoon. Ze worden door één acteur gespeeld. Joeri Boey (JB) en Olivier Boey (OB) kunnen broers of vader en zoon zijn. Dit is afhankelijk van de leeftijden van de acteurs.

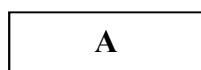
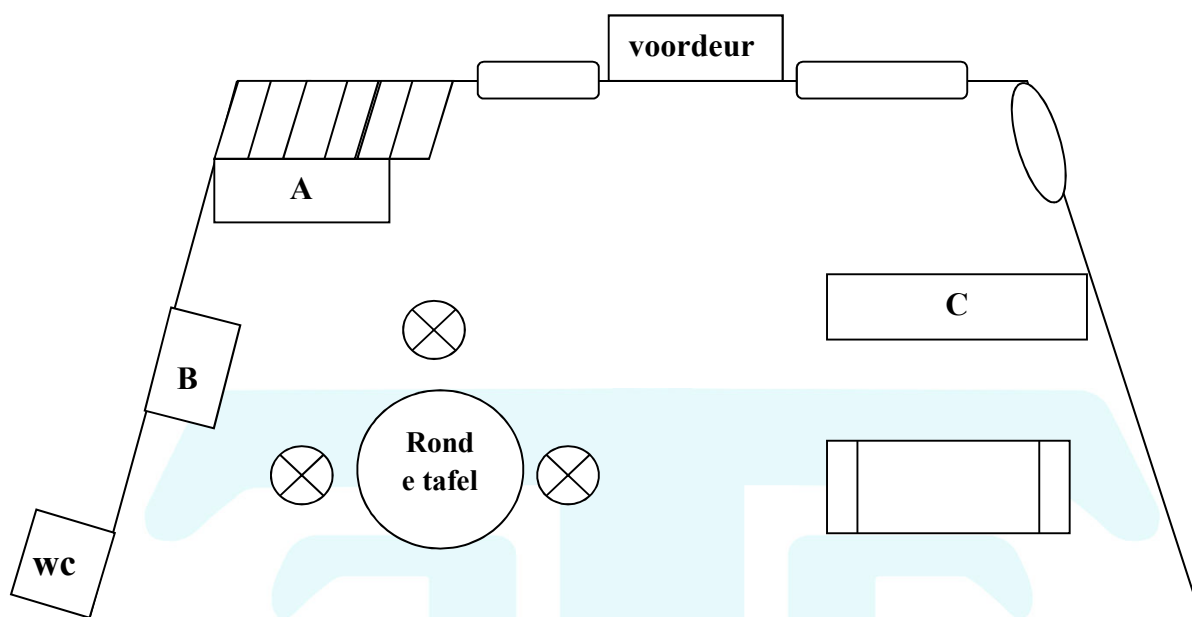
Noot van de auteur:

Het personage Olivier Boey wordt best niet vermeld in het programmaboekje. Dit omdat deze acteur ook de rol van agent speelt. Zo blijft de verrassing voor het publiek bewaard tot op het einde van het stuk.

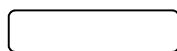
KORTE INHOUD

Koen De Haene en Karin Jacobs zijn al een aantal jaren getrouwd. Hun huwelijk is niet meer zoals vroeger. Karin staat op het punt te vertrekken naar haar ouders om de verjaardag van haar moeder te vieren. Koen gaat niet graag op bezoek bij zijn schoonfamilie. Elke keer slaagt hij er in om niet te moeten meegaan. Koen heeft deze keer Karin wijsgemaakt dat hij moet overwerken. Als Koen thuiskomt, denkt hij dat Karin al vertrokken is. Dit is helaas niet het geval. Hij wordt verplicht om mee te gaan. Dit ziet Koen helemaal niet zitten omdat hij zelf heeft afgesproken met zijn minnares, Jana-Barbara. Koen moet dus zo snel mogelijk een nieuw leugen verzinnen om toch thuis te kunnen blijven. Hij schakelt hiervoor zijn buurman Rik in. Rik is veel te goed voor deze wereld. Hij wil Koen helpen en raakt daardoor mee verstrikt in een web van leugens en problemen. Door de hulp van Rik slaagt Koen er in om thuis te blijven. Voor Koen wordt het allesbehalve een romantische avond. Zeker niet als de bemoeizieke buurvrouw te pas en te onpas langskomt, de nieuwe wijkagent zich komt voorstellen, de hopeloos verliefde Vanessa ten tonele verschijnt en er een dozijn eieren voor de deur staat.

DECOR

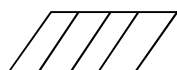
Een kleerkast die kan bewegen. Deze staat op veren.

Raam

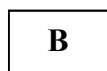
Opening naar keuken

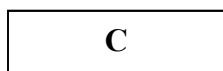
Trap naar boven

WC, op de deur hangt een sticker om dat duidelijk te maken.

Lage, open barkast met daarop drank en glazen, in de kast borden en bestek.

Lange, lage open kast met daarop een telefoon en enkele tijdschriften. In de kast staan ook schoenen

Stoel

Zetel

In het decor kan je bijvoorbeeld voor openheid kiezen door niet met klassieke panelen te werken maar gebruik te maken van gaasdoek. Hieronder enkele foto's van hoe het stuk voor het eerst werd gespeeld.

1880

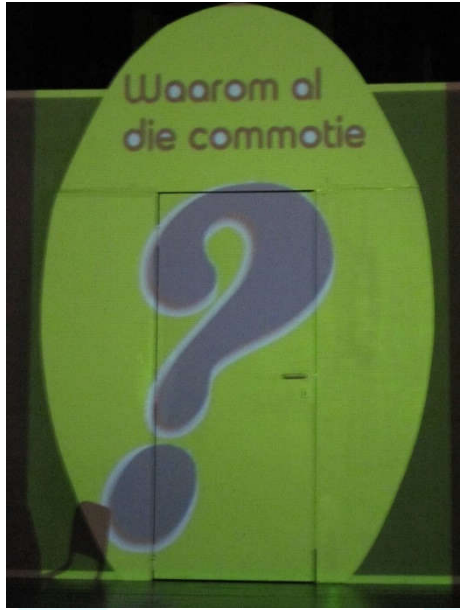

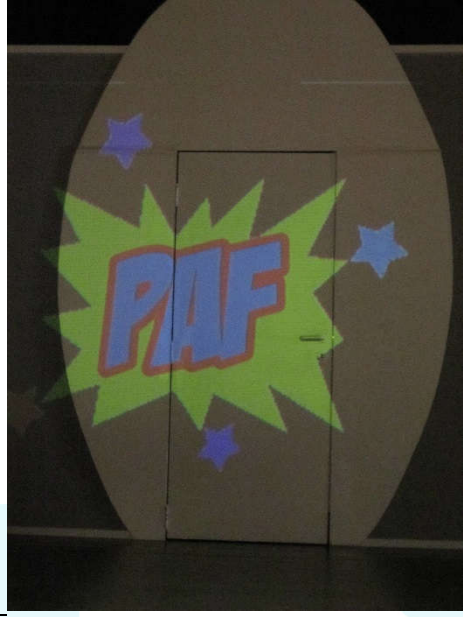

STRIPVERHAAL:

De klucht 'Blij met een ei' kan gespeeld worden als een stripverhaal. In het stuk worden personages neer geklopt, wordt er geschoten en is er een ontploffing. Dit kan ondersteund worden met geluiden en cartoons die op het decor geprojecteerd worden. Dit kan ook doorgetrokken worden in de kledij van de personages. Het is geen verplichting om dit op deze manier te doen. Maar het geeft wel een meerwaarde aan het stuk.

EERSTE BEDRIJF

(Openingsmuziek: Love Boat van The South Bay Groovy System van 0:00 – 1:37 min.)

(Doek open. Karin zit in de zetel een tijdschrift te lezen. Ze kijkt op haar horloge, zucht en leest verder. Elke keer als ze een bladzijde omdraait, gebeurt dit agressiever. Voor het publiek moet het duidelijk zijn dat Karin op iemand zit te wachten. Na een tijdje legt ze het tijdschrift met een smak op de kast en doet het licht uit. Karin gaat naar boven. Muziek uitfaden)

Gelijktijdig met de actie hierboven, wordt het volgende geprojecteerd:

- 1) een cartoon van een straat met huizen en de tekst 'Ons verhaal begint op een zwoele avond in een willekeurige gemeente.'
- 2) cartoon van de actrice die Karin speelt en de tekst 'Karin wacht vol ongeduld op haar man Koen.'
- 3) cartoon van de acteur die Koen speelt aan de toog van een café en de tekst 'Terwijl hij vrolijk aan de toog hangt.'
- 4) cartoon van een vraagteken en de volgende tekst 'Waarom al die commotie?'

(De voordeur gaat stilletjes open. We zien het hoofd van Koen verschijnen. Hij komt stil binnen, kijkt rond en lacht van geluk. Hij doet de deur met een sierlijke zwaai dicht en steekt het licht aan. Daarna gaat hij naar de barkast, legt zijn sleutels en portefeuille er op. Hij wil iets uitschenken maar bedenkt zich. Hij zet zich heel relaxt in de zetel. Karin komt naar beneden. Ze heeft nu juwelen aan: armband, ketting en ring.)

KARIN : Ik dacht al dat ik iets hoorde.

KOEN : Karin! Jij bent nog thuis!

KARIN : Ik wou net vertrekken.

KOEN : Waar staat je auto?

KARIN : Achter de hoek. Ik had geen plaats meer in de straat.

KOEN : Ik dacht dat je al weg was.

KARIN : Nee, nee. Maar nu kunnen we wel samen naar het verjaardagsfeestje van mijn moeder gaan. *(wil naar boven gaan.)*

KOEN : Verdomme!

KARIN : Wat zei je?

KOEN : Verdomme... dat is fantastisch.

KARIN : Ja hé. Ik ga eerst nog eens naar het toilet. Wanneer ga je dat toilet van beneden laten maken? Die is nu al weken verstopt.

KOEN : Ik zal er onmiddellijk eens naar kijken.

KARIN : Dat moet je nu niet doen. We gaan naar mijn moeder. *(gaat naar boven.)*

KOEN : Dat is een ramp! *(gaat in de zetel zitten en zucht. tegen het publiek)* Ik zal jullie eens iets vertellen. Waarom moet een mens nu op bezoek gaan bij zijn schoonfamilie? Je hebt daar toch niks te zoeken, dat zijn vreemden. Ik ben getrouwd met Karin en niet met haar familie. *(zucht)* Zo'n slechte schoonfamilie heb ik nu ook niet. Er zijn er veel slechtere. Is het niet waar mijnheer? En met kerstmis moet ik maar drie cadeautjes kopen. Ah ja, ze zijn maar met drie: moeder is doof, vader is blind en haar zus heeft een spraakgebrek. En toch kom ik daar niet graag. Omdat ze daar nog altijd kwaad op mij zijn omdat ik de allereerste keer iets verkeerd heb gezegd. Ik ging dus voor de eerste keer kennismaken met mijn schoonfamilie. Karin had mij gewaarschuwd. Ze zei: "Niet verschieten want mijn moeder is doof, mijn vader is blind en mijn zus heeft een spraakgebrek." Nu komen wij daar binnen en die zitten daar met drie op een rij. En ik zeg zonder nadenken: Wie we daar hebben, horen zien en zwijgen. Dat ijs daar, dat was ineens gesmolten. En ze hebben mij dat daar nog altijd niet vergeven. Daarom kom ik daar niet graag. ... Ik moet iets vinden.

PROJECTIE: een ideelampje met een passend geluid.

(Koen staat recht, loopt snel naar de keuken. Komt terug met een witte bus lijm, hij neemt uit een kast de schoenen van Karin. Hij kijkt ernaar en breekt de hiel van de linkerschoen af. Karin komt naar beneden.)

KARIN : Wat ben je nu aan het doen?

KOEN : Dat hieltje terug aan uw schoen zetten.

KARIN : Is dat er weeral afgevallen?

KOEN : Ja.

KARIN : Dat is straf. *(komt kijken.)* En dat is altijd die linkerschoen die moet gelijmd worden.

KOEN : Vertrek jij al maar naar uw moeder. Ik zal die schoen eerst maken en daarna kom ik naar daar.

KARIN : Dat is belachelijk Koen. We gaan toch niet met twee auto's naar ons moeder als we met één auto kunnen gaan.

KOEN : Ik doe dat speciaal voor jou.

KARIN : Het is heel lief dat je die schoen nu wil maken maar ik heb ze niet onmiddellijk nodig. Ik zal de lijm terug in de ijskast zetten. Die moet koud zijn om een goede werking te hebben. *(gaat naar de keuken.)*

(Koen voelt ineens zware hoofdpijn opkomen en gaat in de zetel liggen. Karin komt terug op.)

Wat lig je daar nu weer te doen?

KOEN : *(heel ziek klinkend)* Ik voel mij niet zo goed.

KARIN : Begin niet hé Koen! Waar hebt je nu weer last van, je regels? *(gaat naar de deur.)*

(Koen heel traag recht en blijft aan de zetel treuzelen.)

Hoe zit het?!

KOEN : Ik heb echt wel hoofdpijn.

KARIN : Koen! Auto!

KOEN : Ik moet eerst nog naar het toilet. *(gaat naar boven.)*

KARIN : *(tegen het publiek)* Nu zal ik eens iets vertellen. 't Is altijd hetzelfde liedje. Altijd excuses zoeken om niet te moeten meegaan. Waarom gaat die nu toch niet mee?

Ik ga toch ook mee naar zijn familie. Het is wel maar één keer op het jaar, met Nieuwjaar. *(sarcastisch)* Omdat het daar ook altijd héél plezant is. Weten jullie dat het zeven jaar heeft geduurd vooraleer dat ik Koen zijn familie voor de eerste keer heb gezien. Ik denk dat hij zich schaamt voor zijn familie. Niet moeilijk. Zijn vader zit aan de drank, zijn moeder zit aan de pillen, zijn broer zit aan de drugs en zijn zuster zit aan mij. Ik begin mij hoe langer hoe meer af te vragen wat ik eigenlijk in Koen heb gezien. Die denkt alleen maar aan zichzelf. Hij ziet mij precies niet meer staan de laatste tijd. Ik vraag mij dat dus echt af.

PROJECTIE: vraagteken met een passend geluid

(Koen komt van het toilet en veinst nog altijd een zware hoofdpijn.)

KOEN : Ik heb nog altijd hoofdpijn.

KARIN : Kom jongen, neem een pilletje. *(Gaat een potje pilletjes halen uit de barkast.)*

KOEN : Ik wil geen pilletje.

KARIN : Als ik zeg dat jij een pilletje moet nemen, dan neem jij een pilletje. *(Zet het potje terug.)*

KARIN : En dan gaan we nu samen naar de bomma.

KOEN : Ik ben daar niet graag.

(Karin neemt Koen mee naar buiten. Ze doet het licht uit en de deur dicht. Je ziet ze allebei voor het raam weggaan. We zien Karin terugkomen. De deur gaat open. Karin doet het licht aan en gaat naar boven. Koen volgt haar, gaat naar de telefoon en belt)

KARIN : Het cadeautje.

KOEN : Antwoordapparaat. Nog eens proberen. *(legt neer en belt terug)* Verdomme, weer antwoordapparaat. *(legt neer en belt terug)* Eindelijk zeg. Rik, je mag blij zijn dat je hebt opgenomen, anders had ik u door de telefoon getrokken! Je moet onmiddellijk naar hier komen. (---) Waarom? Dat zal ik zo meteen wel uitleggen. (---) Je moet nu niet de flauwe plezante gaan uithangen. (---) Ja, Rik, ik weet het.

Ik kan u niet door de telefoon trekken. (---) Wablief? (---) Omdat uw duim te dik is. Maak dat je hier bent. Je moet mij helpen want ik zie het niet meer zitten.

(Rik komt al bellend op, langs de voordeur, en blijft achter Koen staan.)

RIK : Hoe komt het dat je het niet meer ziet zitten? Nerveus?, stress?, krampen?, oorsuizingen?, bloeddruk?, migraine?, braakneigingen?, tintelingen?, bloedneus?, waterknieën?, reuma?, hartkloppingen?, ...

KOEN : Schoonfamilie.

RIK : ... tennisellebogen?, platvoeten? *(beseft wat Koen heeft gezegd)* Schoonfamilie?

KOEN : Ja.

RIK : *(Komt in het zicht van Koen.)* Is het weer zo ver? Moet je weer naar horen, zien en zwijgen?

KOEN : Ja.

RIK : En daar heb je mij voor nodig?

KOEN : Ja.

RIK : Jij lost dat toch al jaren zelf op.

KOEN : Ja, maar deze keer is het mij nog niet gelukt. Ik zat al bijna in de auto maar Karin moest terug naar binnen. Ze was de cadeau voor haar moeder vergeten.

RIK : Is Karin boven? Dan ga ik eerst eens goedendag zeggen.

KOEN : Nee! Karin mag niet weten dat jij hier bent.

RIK : En waarom mag ze dat niet weten?

KOEN : Ze mag dat wel weten, maar nu nog niet.

RIK : Ik kan niet volgen.

KOEN : Luister. Je bent hier en je bent hier niet. Je bent hier voor mij, maar niet voor Karin. Dus je bent hier en je bent hier nog niet echt. En straks ben je hier voor mij en Karin en dan ben je hier pas echt. Verstaan?

RIK : Ik moet niet vragen om dat nog eens te herhalen zeker?

KOEN : Nee.

RIK : Dat dacht ik al.

KARIN : *(AF)* Koen!

KOEN : Ja?

KARIN : *(AF)* Weet jij waar dat cadeau ligt? Ik kan het niet vinden.

KOEN : *(begeleidt Rik naar de zetel, roept richting trap)* Kijk eens op de zolder!

KARIN : *(AF)* Op de zolder?

KOEN : *(roept richting trap)* Ja, waar al die andere gekregen cadeaus liggen waar we niks mee kunnen doen.

KOEN : Hier is mijn plan. We hebben geen tijd om dat vijf keer uit te leggen, dus luister maar goed. Ik moet kost wat kost hier blijven. We moeten er voor zorgen dat Karin mij niet meekrijgt naar haar familie.

RIK : En waarom niet?

KOEN : Dat euh... dat is nu niet belangrijk.

RIK : Ik denk het wel.

KOEN : Je gaat nu niet moeilijk doen hé.

KARIN : *(AF)* Koen, waar is dat knopje van het licht op de zolder?

KOEN : *(roept richting trap)* Links, als je binnenkomt. *(tegen Rik)* Het staat eigenlijk rechts, maar dat geeft ons wat meer tijd.

RIK : Ik weet wat je kan doen. Doe gewoon alsof je ziek bent. Voilà, dat is dan opgelost. *(wil rechtstaan.)*

KOEN : *(trekt Rik terug in de zetel.)* Niks opgelost! Karin zal dan ook thuisblijven en dan beginnen de problemen. Karin moet naar haar ouders en ik moet hier blijven.

RIK : Hoe ga je dat doen?

KOEN : Het zit zo. *(gaat dichtertegen Rik)* Jij bent mijn beste vriend. *(slaat op Rik zijn bil en houdt zijn hand er op)*

RIK : Dat is leuk om te horen. *(doet de hand van Koen weg en staat recht.)*

KOEN : *(trekt Rik terug in de zetel.)* En je moet weten... *(slaat op Rik zijn bil en houdt zijn hand er op)* ... ik zie je graag.

RIK : *(duwt de hand van Koen weg)* Het is niet waar! *(gaat verder weg zitten van Koen)*
Ben jij van partij veranderd? *(slap handje)*

KOEN : Bijlange niet!

RIK : Dat is een pak van mijn hart. *(staat recht en wil weggaan.)*

KOEN : *(trekt Rik terug in de zetel.)* Met graag zien bedoel ik vriendschappelijk. Een toffe kameraad. Die je door dik en dun steunt. Die altijd klaar staat om je te helpen. Zo iemand als jij dus. Heb ik geen gelijk?

RIK : Ja, dat is waar. Ik help graag mensen.

KOEN : Fantastisch, ik wist dat ik op jou kan rekenen.

(Koen staat recht en Rik trekt hem nu in de zetel.)

RIK : Ja, maar hola, ik weet nog altijd niet wat ik moet doen.

KOEN : Luister. Jij bent vanavond naar mij gekomen omdat je moeder is gestorven.

RIK : Mijn moeder? Dat kan niet. Ik heb geen moeder, ik ben een wees. Ik heb mijn moeder nooit gekend.

KOEN : Het was je onbekende moeder.

RIK : Mijn onbekende moeder?

KOEN : Ja.

RIK : Moet ik nu triestig zijn?

KOEN : Natuurlijk!

(Rik begint terug te wenen)

Je moet dus gewoon doen alsof je moeder gestorven is.

RIK : Waarom?

KOEN : Omdat ik dan hier kan blijven want als jij triestig bent, heb jij altijd iemand nodig om je te troosten. En jij wil niet alleen blijven vanavond.

RIK : En jij vindt dat een goed plan.

KOEN : Dat is een briljant plan al zeg ik het zelf.

RIK : Volgens mij gaat dat niet lukken. Karin is slimmer dan ik.

KOEN : Ja, dat is waar. Maar ze is wel heel gevoelig. En als ze hoort dat ik jou wil troosten dan breekt haar hart en dan weet ik dat ik thuis mag blijven.

RIK : Jij bent niet te schatten.

KOEN : Ik weet het. Je hebt dat of je hebt dat niet.

RIK : Ik ben blij dat ik dat niet heb. We gaan hier problemen mee krijgen.

KOEN : Dat is niet waar. Pas op, ik hoor ons Karin.

RIK : *(paniek)* Oei, is het al zo laat? Ik moet nog met mijn planten gaan wandelen.

(Rik wil vertrekken maar Koen trekt hem terug)

KOEN : Jij blijft hier.

RIK : Als jij op de blaren wil zitten dan moet jij dat weten. Maar ik ga mijn gat niet verbranden.

KOEN : Met twee is dat altijd gezelliger.

(Karin komt met reusachtig cadeau naar beneden.)

KARIN : Dat knopje stond wel rechts.

KOEN : Dat hangt er van af van welke kant je dat bekijkt.

RIK : Ik ben er eens mee weg. Ik ga wel langs achter. *(wil weggaan langs keuken.)*

KARIN : Ja dat is goed, want wij moeten nog naar een verjaardagsfeestje.

KOEN : Rik moet nog iets zeggen.

KARIN : Ah ja...?

KOEN : Ja! Is het niet Rik?

RIK : Euh...ja zeker.

KARIN : Ik luister.

RIK : De witte was... moet je die op 50 of 60 graden wassen?

KARIN : Dat moet jij toch weten, jij bent een man alleen. Op 40 graden.

RIK : Merci *(Wil weggaan)*

KOEN : *(houdt hem tegen.)* Hij moest ook nog iets anders zeggen.

KARIN : Wat wil je nog zeggen?

RIK : Dat moet je aan Koen vragen! Die weet daar alles van.

KARIN : *(kijkt naar Koen)* Ah ja...?

KOEN : Ja, Rik heeft mij dat daarjuist verteld toen jij boven was. Maar het ligt voor hem nogal gevoelig.

RIK : Héél gevoelig.

KOEN : *(Koen draait zich naar Rik)* Ga jij het zeggen of moet ik het doen?

RIK : Doe jij maar.

KOEN : *(Tegen Karin.)* De moeder van Rik is gestorven.

KARIN : *(schrikt vol ongeloof)* Het is niet waar? *(beseft dat er iets niet klopt)* Hoe? Maar

dat kan toch niet. Jij bent toch een wees?

RIK : Ja, ik versta dat eigenlijk ook niet hoe dat dat kan...

KOEN : *(valt snel in)* Zijn biologische moeder heeft sinds vorige week, na al die jaren, contact gezocht omdat ze op sterven lag.

KARIN : Dat is verschrikkelijk. Je hebt ze net leren kennen en nu moet je er al terug afscheid van nemen.

KOEN : Gisteravond heeft ze haar kaars uitgeblazen.

RIK : Pas na de derde keer is het haar gelukt om die kaars uit te blazen.

(Koen stampt op Rik zijn voet)

Aaahh...

KARIN : Dat is niet te geloven.

KOEN : Rik is er helemaal kapot van. Is het niet?

RIK : Helemaal.

KOEN : Hij gaat er van beginnen huilen. *(geeft Rik teken dat hij moet wenen.)*

(Rik begint te wenen.)

KARIN : En hoe heette je moeder?

KOEN : *(samen met Rik)* Marcella.

RIK : *(samen met Koen)* Georgette.

KOEN : *(samen met Rik)* Georgette.

RIK : *(samen met Koen)* Marcella.

KARIN : Wat is het nu?

KOEN : Allebei.

KARIN : Allebei?

KOEN : Ja, zijn moeder heette Marcella – Georgette.

RIK : Marcella – Georgette Treurniet.

KARIN : Dat is een rare achternaam.

KOEN : *(kwaad naar Rik)* JA! Het was een Hollandse en die hebben altijd rare achternamen.

RIK : Mijn moeder werkte in een Hollandse kaasfabriek.

(Koen kijkt Rik kwaad aan)

Ze was hoofd van de afdeling gatenmakerij.

KOEN : Het was een echte carrièrevrouw. Ze is onderaan de ladder begonnen.

RIK : *(pikt snel in)* Juist, eerst was ze de muizenvangster van de fabriek.

KOEN : *(tegen Rik en kwaad kijken)* JA! Dat was haar eerste job!

KARIN : *(tegen Koen)* Jij kent de moeder van Rik precies goed.

KOEN : Rik heeft mij al heel veel over haar verteld.

KARIN : Dat was precies een fantastische vrouw.

KOEN : Absoluut.

KARIN : Ik had haar graag gekend.

RIK : Ik ook.

KARIN : Hé?

KOEN : *(snel)* Hij bedoelt dat hij het jammer vindt dat jij ze niet meer zal leren kennen.

Is het niet Rik?

RIK : Als jij het zegt.

KARIN : Kunnen wij iets voor je doen?

KOEN : Ja, dat kunnen wij zeker. Rik heeft het heel moeilijk en hij wil vanavond niet alleen blijven.

KARIN : Maar wij moeten naar een feestje.

KOEN : Ik weet het lieveke, maar we kunnen onze beste vriend, onze beste buurman toch nu niet alleen laten met zijn verdriet.

KARIN : Ja, dat is waar. Weet je wat. We nemen hem mee naar de verjaardag van mijn moeder. Dan kan hij zijn zinnen wat verzetten.

KOEN : *(paniek)* Nee!

KARIN : Hoe nee?

KOEN : Rik wil nu geen mensen zien die hij niet kent. Hij wil zijn verdriet in intieme kring vieren.

RIK : Vieren?

(Tik van Koen.)

KARIN : Dan moet er iemand van ons hier blijven. Wie van ons moet er hier blijven Rik?

RIK : *(blij)* Oh, ik mag kiezen.

KARIN : *(gaat naar Rik toe)* Natuurlijk, je moet de persoon kiezen bij wie dat je je het beste voelt.

(Koen doet achter de rug van Karin bewegingen naar Rik. Het zijn bewegingen die duidelijk laten zien dat Rik voor Koen moet kiezen. Rik merkt deze bewegingen op en kijkt naar Koen, Karin draait zich om naar Koen en Koen begint nu vliegen weg te slagen.)

KOEN : Fruitvliegen.

KARIN : *(kijkt terug naar Rik.)* En voor wie ga je kiezen Rik? Voor mij of voor Koen?

(Koen begint hard te hoesten)

Wat is er schatteke?

KOEN : Een vliegje in mijn keel. Water, water.

KARIN : Momentje. *(loopt snel naar de keuken)*

KOEN : Je gaat hier niet de plezante uithangen. Ik moet bij jou blijven!

RIK : Als ik nu mag kiezen tussen jou of Karin, dan kies ik toch voor...

KOEN : Mij! Wat kan Karin nu voor je doen?

RIK : Maar allee... *(begint te lachen)* ... van alles hé Koen. Daar moet ik toch geen tekeningetje bijmaken.

KOEN : *(Kwade blik)* Wat!

RIK : Je mag gerust zijn, ik kan niet zo goed tekenen.

KOEN : Je gaat voor mij kiezen of ik ga je een heel jaar pesten.

(Karin komt op met glas water. Koen begint zwaar te hoesten. Karin geeft water aan Koen)

KARIN : Hier. Heb je al een keuze kunnen maken Rik? Wie moet er bij jou blijven?

RIK : Ik zou graag hebben dat Koen bij mij blijft.

KARIN : Dan ga ik maar alleen naar ons ma. (*sarcastisch*) Je vindt dat toch niet erg Koen.

KOEN : (*overdreven*) Nee, helemaal niet. Allee ik bedoel, ik vind het erg dat jij nu alleen moet gaan. Ik had heel graag met je meegegaan want het is toch weeral een hele tijd geleden dat ik nog eens bij je familie op bezoek ben geweest. Het is er altijd zo plezant. Lachen, gieren, brullen.

RIK : Hoe, en jij zegt tegen mij dat dat daar allemaal triest...

KOEN : (*snel*) Toffe mensen zijn en dat je eens moet meegaan.

KARIN : (*bedenkkelijk*) Ja, ja?! Hou je sterk hé Rik.

RIK : Ik zal proberen, het zal niet gemakkelijk zijn.

KOEN : (*Geeft glas water aan Rik*) Dag lieveke. (*geeft Karin een snelle kus en begeleidt haar naar buiten.*)

(*We zien Karin voorbij het raam weggaan.*)

Eindelijk, ze is weg.

RIK : Liegen, liegen, liegen.

KOEN : Ja, ja, ja.

RIK : Liegen, liegen en nog eens liegen.

KOEN : Je gaat niet beginnen hé. Mijn plannetje is gelukt.

RIK : En dat allemaal door mij.

KOEN : Door jou? Vergeet het! Je was heel goed op dreef met die kaasfabriek waar dat je moeder heeft gewerkt als muizenvangster.

RIK : Ik ben gewoon verder gegaan op wat dat jij hebt gezegd.

KOEN : Ja, dat zal wel.

RIK : Jij hebt gezegd dat het een Hollandse was.

KOEN : Omdat jij die onnozele familienaam moest zeggen 'Treurniet'. Je moest je mond houden.

RIK : Het ging wel over mijn moeder.

KOEN : Ja en dan!?

RIK : Als er nu één iemand is die mijn moeder kent, dan zal ik dat toch wel zijn zeker?